

Statsplantager ogsaa gaa ned. Der er ogsaa blevet spurgt, hvorfor vi forlange, at Beboerne paa de Smaalodder, som ere udstykkede af den ene af vore Statsplantager, skulle komme hen til Sukkerfabrikken med deres Sukkerrør. Det ærede Medlem for Esbjerg mente, at de med stor Fordel selv vilde kunne koge Sukker af disse Sukkerrør, og at vi alligevel forlange, at de skulle gaa til Sukkerfabrikken, hvor de faa mindre ud af det. Jeg vil bede det ærede Medlem at se i Betænkningen. Han vil da blandt Andragenderne finde et fra Beboere af den østlige Ende af St. Croix, hvori de ønske, at der kunde blive bygget en Sukkerfabrik paa den østlige Ende af Øen. Det er nemlig en offentlig Hemmelighed der ude, at alle de Landejendomsbesiddere, der bo i Nærheden af Sukkerfabrikken og kunne levere deres Sukkerrør der, ere meget bedre stillede end de, som maa levere deres Sukker til nogle af de andre Fabrikker. Det turde være et godt Bevis paa, at det ærede Medlem er paa Vildspor, naar Beboerne selv forlange at faa en Sukkerfabrik bygget.

Nu er det slet ikke Meningen, og det staar heller ingen Steder i Kommissionens Betænkning, at Kommissionen opmuntrer til at dyrke Sukkerrør. Tværtimod, vi opmuntre alle de smaa Ejendomsbesiddere til at slaa ind paa en anden Dyrkning, som kunde blive mere rentabel, og hvis ærede Medlemmer, og specielt det ærede Medlem for Esbjerg vil slaa op i Kommissionens Betænkning under Afsnittet: „Ny Kulturer“, vil man finde, at vi netop anbefale at komme ind paa en anden Dyrkning i Stedet for fremdeles at blive ved med den Sukkerdyrkning, som ikke betaler sig.

Der blev ogsaa klaget over, at der ikke fulgte et nøjagtigt Kort over disse Øer med Kommissionsbetænkningen. Det kan være meget sandt. Kommissionens Medlemmer havde saamænd ondt nok ved at faa fat paa et Kort. Der fandtes kun et eneste, og saa var det endda fra 1780, og jeg maa ærlig tilstaa, at det var ikke fuldt nøjagtigt i alle Henseender, ikke en Gang Navnene paa Plantagerne vare akkurat de samme som i 1780, saa det havde været af tvivlsom Værdi, om vi havde ladet et saadant Kort følge med Kommissionsbetænkningen. Vi have derimod foreslaaet, at naar vor Generalstabsafdeling ikke faar noget andet, bedre og nyttigere at tage sig for, kunde den passende kortlægge de vest-

indiske Øer, for at vi kunde faa en mere nøjagtig Fremstilling af dem.

Naar det ærede Medlem dernæst ønskede Oplysning om Ejendomsforholdene, svarede det ærede Medlem egentlig sig selv, naar han sagde, at Protokollerne derude egentlig ikke lyste at finde ud af, og at Skøderne og Tinglæsningen derude ere i en noget mangelfuld Orden. For St. Croix Vedkommende gaar det endda nogenlunde an; men for St. Thomas og St. Jan turde jeg ikke give mig af med at søge disse Oplysninger. For St. Croix Vedkommende kan jeg derimod oplyse, at der ifølge Afskrift af Protokollerne findes 106 Plantager. Da det nu stadig blev sagt derude, at den økonomiske Tilstand var saa elendig, fik jeg Lyst til at vide, hvordan de Folk økonomisk sade i det. Ved en Gennemgang af Panteregistrene viste det sig, at med den sidste Ejendomsoverdragelse som Grundlag var Værdien af disse Ejendomme paa St. Croix 2,436,000 Doll. Nogle have skiftet Ejer i de senere Aar, andre for længere Tid tilbage. Jeg fik en Mand til at opgive mig den nuværende Pris paa disse Ejendomme, for saa vidt han tilnærmelsesvis kunde det; men der fremkom ikke nogen synderlig Forskel derved. Der var enkelte Ejendomme, der vare gaaede tilbage, der ikke havde den Værdi, de havde ved sidste Ejendomsoverdragelse, andre vare gaaede frem, men i det store og hele var det omtrent det samme. Saa man saa efter, hvor megen Gæld der var tinglæst paa disse Ejendomme, viste det sig at være 903,233 Doll. Altsaa godt og vel en Trediedel af disse Ejendommers Værdi var prioriteret, medens de to Trediedele var de paagældendes Ejendom.

Efter denne Opgørelse kan jeg ikke se, at Ejendomsforholdene der ude ere saa elendige. Hvis vi vilde gaa vore egne Pantebøger igennem her hjemme, turde vi komme til det Resultat, at omtrent det omvendte vilde være Tilfældet her, at de to Trediedele vilde være behæftede med Pantegæld og kun den ene Trediedel ubehæftet. Jeg finder derfor ingen Anledning til at kalde de økonomiske Forhold saa ødelagte, som man kan have givet det Udseende af. Men selvfølgelig siger man der ude, at det er daarlige Tider, for man har jo kendt til bedre Tider, man har kendt saa gode Tider, at naar en Mand ejede en Sukkerplantage i 8—10 Aar, var han Millionær, som kunde tage hjem til Danmark og optræde som en ren Krøsus. Det kan jo ikke mere lade sig gøre, og